

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce: **M. B.**, narozený, bytem, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře 147 00 Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2014, č. j. KUOK 70010/2014, sp. zn. KÚOK/59991/2014/ODSH-SD/7273,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou ze dne 20. 8. 2014, doručenou Krajskému soudu v Brně dbe 25. 8. 2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí vydaného Krajským úřadem Olomouckého kraje pod č. j. KUOK 37526/2014, sp. zn. KÚOK/18125/2014/ODSH-SD/7228, ze dne 16. 4. 2014, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, Magistrátu města Prostějov, č. j. PVMU 61113/2014 16a, sp. zn. OOOZ 3085/2013 Kas, ze dne 5. 5. 2014, jako opožděné.

II. Napadené rozhodnutí

V napadeném rozhodnutí, v jeho odůvodnění, bylo uvedeno, že v rámci přezkoumávání věci bylo zjištěno, že předmětné rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zmocněnci doručováno dle jeho požadavku na e-mailovou adresu..... Převzetí rozhodnutí vydané prvostupňovým správním orgánem dne 5. 5. 2014 pod č. j. PVMU 61113/2014 16a nebylo ze strany zmocněnce potvrzeno, proto správní orgán citované rozhodnutí zmocněnci doručoval na jeho doručovací adresu. Tato zásilka byla uložena na poště 9. 5. 2014, zmocněnci byla zanechána výzva k vyzvednutí uložené zásilky s poučením o právních důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky s tím, že zásilka bude připravena k vyzvednutí dne 9. 5. 2014. I přes poučení dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu (tzv. fikce doručení) si zmocněnec uvedenou zásilku nevyzvedl. Přesto, že správní orgán na zásilce vyznačil: „*Nevracet vložit do schránky*“, zásilka s rozhodnutím byla vrácena zpět odesílateli, s poznámkou pošty: „*adresát nemá schránku*“. 15-ti denní lhůta pro podání odvolání začala běžet ode dne 20. 5. 2014. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 6. 2014 (správní orgán uvedl na rozhodnutí chybně 7. 6. 2014). Obviněný odvolání podal e-mailem na Magistrát města Prostějov dne 18. 6. 2014 se zaručeným elektronickým podpisem. Lhůta pro podání odvolání by byla zachována, pokud by obviněný své odvolání podal poslední den lhůty, tj. dne 3. 6. 2014, k poštovní přepravě nebo osobně u příslušného správního orgánu. Vzhledem k uvedeným skutečnostem nezbývá než odvolání posoudit jako opožděné.

Odvolací správní orgán přezkoumal opožděné odvolání obviněného cestou zmocněnce, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Přezkumem dospěl odvolací správní orgán k závěru, že nebyly zjištěny skutečnosti, které by zavedení shora uvedených mimořádných opravných prostředků odůvodňovaly.

III. Obsah žaloby

Žalobce má za to, že žalovaný nesprávně posoudil včasnost jím podaného odvolání. Uvedl, že zmocněnec žalobce v souladu s ust. § 19 odst. 3 správního řádu požádal správní orgán o doručování na elektronickou adresu....., a to za účelem urychlení a zpřehlednění komunikace se správním orgánem také proto, že se v místě svého bydliště často nezdržuje. Na této adrese měl zmocněnec žalobce rovněž zřízený elektronický podpis ověřený certifikační autoritou

Správní orgán nedoručil rozhodnutí o přestupku na výše uvedenou elektronickou doručovací adresu zmocněnce žalobce. Rozhodnutí zaslal zmocněnci žalobce toliko na adresu trvalého pobytu, kdy poté, co si uloženou zásilku podle ust. § 23 odst. 1 správního řádu zmocněnec nevyzvedl, tato byla vrácena správnímu orgánu. Rovněž byla u této zásilky uplatněna fikce doručení ke dni 19. 5. 2014.

Žalobce je toho názoru, že fikce doručení byla uplatněna v rozporu s právními předpisy, a to z níže uvedených důvodů:

Předně, u písemnosti, jež nebyla vhozena do domovní schránky adresáta, nemůže správní orgán uplatnit fikci doručení. V takovém případě bylo adresátovi, který se z jakéhokoliv důvodu v místě trvalého bydliště po dobu uložení zásilky nezdržoval, znemožněno seznámit se se zněním písemnosti bezprostředně po svém návratu. Zásilka, která nebyla vhozena do domovní schránky zmocněnce, nemůže být považována za doručenou, neboť nebyla naplněna podmínka dle ust. § 23 odst. 4 správního řádu (písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil). Uvedený právní názor je rovněž v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu, č. j. 7As 53/2011-81, ze dne 25. 8. 2011: „*V případě řádně uložené písemnosti, a to včetně jejího vložení do domovní schránky, nastává fikce jejího doručení. Pokud ovšem podmínky uložení doručovacím orgánem splněny nebyly, pak nelze k tíži adresáta dovodit, že se písemnost považuje za doručenou. Opačný názor by vedl k situaci, kdy by se podmínka vhození písemnosti do domovní schránky stala de facto fakultativní, neboť písemnost by byla doručena bez ohledu na její splnění*“.

Správní orgán tak v případě, kdy se zásilka nepodařila doručit vhozením do domovní schránky, měl dle ust. § 32 odst. 1 písm. d) správního řádu ustanovit zmocněnci žalobce opatrovníka. Již z povahy rozhodnutí o přestupku, kdy není možné toto doručit veřejnou vyhláškou (ust. § 80 zákona o přestupcích) je zřejmé, že pokud zákon neumožňuje, aby byla po neúspěšném pokusu o doručení zásilka vyvěšena na úřední desce, kde jistě existuje větší, byť stále velmi malá pravděpodobnost, že se s jejím obsahem adresát seznámí, není tím spíše možný postup, aby po neúspěšném pokusu o doručení zásilku správní orgán pouze založil do spisu a vyznačil právní moc u rozhodnutí (*a maiori ad minus*), neboť v takovém případě je jisté, že se adresát s obsahem písemnosti neseznámil.

Nadto fikci doručení (doručení 10 dnem uložení) by nebylo možné uplatnit též proto, že této musí předcházet uložení zásilky a poučení adresáta *o právních důsledcích, který by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2 správního řádu* (ust. § 23 odst. 4, 5 správního řádu). Pokud adresátovi nebylo do schránky vhozeno poučení dle ust. § 23 odst. 4 a 5 správního řádu (což nebylo, žalovaný orgán ani takovou skutečnost nekonstatuje, ani o takové není doklad ve spisu), nemohly nastat účinky doručení fikcí.

V projednávané věci nadto nemohlo dojít k doručení fikcí na adresu trvalého pobytu především z důvodu, že zmocněnec žalobce požádal správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 19 odst. 3 správního řádu o doručování na elektronickou adresu Správní orgán I. stupně na tuto doručovací adresu rozhodnutí nedoručil, ani se o její doručení nepokusil (tj. písemnost na tuto adresu nevypravil – správní orgán I. stupně sice vypravil rozhodnutí na adresu, taková adresa však nebyla elektronickou doručovací adresou zmocněnce žalobce). V takovém případě nemohlo dojít k doručení fikcí při doručování na adresu trvalého pobytu. Žalobce přitom znění adresy prezentoval správnímu orgánu opakovaně, v různých právních věcech projednávaných tímž úřadem ji v každém podání uváděl jako adresu k doručování.

Zmocněnci žalobce žádné rozhodnutí doručeno nebylo, pouze byl kontaktován zmocnitelem, že tomuto přišlo nějaké rozhodnutí správního orgánu (jak se později ukázalo, toto rozhodnutí se netýkalo projednávané věci) a v důsledku tohoto podal zmocněnec z právní

opatrnosti odvolání do neoznámeného rozhodnutí. V takovém případě odvolání podané dne 18. 6. 2014 bylo včasné.

Vzhledem k tomu, že žalobci nebylo doručeno rozhodnutí a s tímto se ani nijak neseznámil, nelze na odvolání, které podal, hledět jako na odvolání opožděné, neboť výpočet odvolací lhůty provedený žalovaným vychází z nesprávně určeného data doručení rozhodnutí, do kterého odvolání směřovalo.

Žalobce proto navrhoval, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2014 zruší pro vady řízení a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

Žalovaný k uvedeným námitkám v žalobě uvádí, že v daném případě se jedná o zjevné zneužití práva ze strany žalobce, potažmo zmocněnce, které spadá do žalovaného v předem připravené strategii, sloužící ke znemožnění řádného doručování rozhodnutí ve věci, případně rozhodnutí o odvolání. Z úřední činnosti žalobce je známo, že postup zmocněnce je založen na určení adresy pro doručování na elektronickou adresu, kterou nelze zadat do elektronické spisové služby správních orgánů (adresa, která obsahuje diakritická znaménka, případně uvede elektronickou adresu, na které převzetí písemnosti obsahující rozhodnutí ve věci zásadně nepotvrzuje. Tímto způsobem se však zmocněnec seznámí s obsahem rozhodnutí, případně dalších písemností. Následně podává zmocněnec odvolání z procesní opatrnosti, odůvodněné tím, že se z důvěryhodného pramene dozvěděl, že bylo ve věci vydáno rozhodnutí. Tuto skutečnost, tedy, že jde ve stejných případech o stejnou strategii, zaznamenal i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9As 162/2014-31, uveřejněný na www.nssoud.cz. Náhodou není jisté ani to, že v řízení před správními soudy, v obdobných věcech a se zcela stejnou strategií, přebírá zastoupení Jak již judikoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 18. 11. 2013, č. j. 4As 99/2013-36, dostupný na www.nssoud.cz, že (z)neužitím práva je situace, kdy někdo vykonává své subjektivní práva k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takové chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jen zdánlivě dovolené. Ze zásady „lex specialis derogat legi generali“ vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější, než dovolení dané právem. Takové jednání není výkonem práva, ale protiprávním jednáním.

To, že se jedná zjevně o stejnou, případně obdobnou strategii a tím ke zneužití práva, je patrné z obsahu podaných žalob vedených např. u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci pod č. j. 72A 5/2014, 72A 10/2014, 72A 12/2014 atd. a Krajského soudu v Brně vedených pod č. j. 22A 39/2014, 41A 41/2014, 22A 66/2014. Z uvedeného lze dovodit závěr, který žalovaný uvádí, ve svém vyjádření.

Co se týče konkrétní žaloby žalobce, v daném případě byly písemnosti doručovány v souladu se správním řádem, a pokud zmocněnec žalobce namítá, že zmocněnec nebyl seznámen s obsahem žalobou napadeného rozhodnutí, toto je vyvráceno spisovým materiálem a reakcí zmocněnce. Žalobou napadené rozhodnutí bylo zmocněnci na jím uvedenou elektronickou adresu zasláno, převzetí písemnosti však zmocněnec nepotvrdil. Z uvedeného důvodu bylo rozhodnutí o odvolání zasláno zmocněnci na adresu pro doručování, kde byla písemnost po uplynutí 10 denní lhůty vhozena do schránky. Je tedy patrné, že jak správní

orgán I. stupně, tak žalovaný při doručování písemnosti, konkrétně rozhodnutí, postupovali v souladu se správním řádem. Pokud se tedy zmocněnec žalobce neseznámil s písemností obsahující rozhodnutí o odvolání, toto bylo způsobeno pouze nečinností zmocněnce, což nelze dávat k tíži žalovanému.

Žalovaný tedy považuje žalobu za nedůvodnou a navrhoval, aby takovouto žalobu soud zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

O žalobě krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) bez nařízení jednání, neboť žalobce nepožadoval nařízení jednání (ve lhůtě se nevyjádřil) a žalovaný se rovněž ve lhůtě nevyjádřil. Krajský soud navíc neshledal nařízení jednání v posuzované věci za potřebné.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí krajský soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu, hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Krajský soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**, přičemž se řídil následujícími úvahami, přičemž vycházel ze skutkových zjištění, jež vyplývají z přiloženého správního spisu.

Podle § 19 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; podle § 19 odst. 4 správního řádu do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.

Podle § 19 odst. 8 správního řádu, písemnosti uvedené v odst. 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odst. 9), doručí správní orgán písemnost, jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

Podle § 19 odst. 9 správního řádu pokud nebylo možno doručit písemnost doručovanou na elektronickou adresu podle odst. 3 nebo 8, protože se datová zpráva vrátila jako nedoručená, učiní správní orgán neprodleně další pokus o její doručení, bude-li další pokus o doručení neúspěšný, doručí písemnost jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

Podle § 23 odst. 1 správního řádu, nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

Podle § 23 odst. 3 správního řádu písemnost se uloží

- a) u správního orgánu, který ji vyhotovil, nebo
- b) u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.

Podle § 23 odst. 4 správního řádu adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, od kdy, a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se uplynutím 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Podle § 23 odst. 5 správního řádu zároveň s oznámením podle odst. 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odeslal a jeho adresu.

Podle § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti (písemnost) ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Žalobce zmocnil k zastupování ve správním řízení, a to pro zastupování v celém rozsahu, a také před správním soudem, včetně doručování písemností ve všech stupních řízení, přičemž plnou moc mu udělil dne 2. 12. 2013.

První úkon, který zmocněnec žalobce učinil ve správním řízení, bylo podání odporu proti příkazu vydaného správním orgánem dne 19. 11. 2013, v němž kromě toho, že žádá správní orgán, jakož i odvolací správní orgán, o doručování písemností na e-mailovou adresu, uvedl, že uvedená e-mailová adresa je uzpůsobena pro příjem podání v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a je vyhrazena pro příjem podání od orgánů státní správy.

Toto sdělení bylo doručeno Magistrátu města Prostějov (správní orgán I. stupně) dne 11. 12. 2013.

Po podaném odporu správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání o přestupku, kdy zmocněnce předvolával na e-mailovou adresu, a také na adresu, kterou zmocněnec uvedl v plné moci i podaném odporu, a to

Pokud jde o uvedenou e-mailovou adresu, správní orgán soudu sdělil, proč nemohlo být zasíláno ..., ale na adresu bez diakritických znamének, tedy na adresu

Zmocněnec žalobce však převzetí doručované písemnosti nepotvrdil, tak jak je uvedeno v ust. § 19 odst. 8 správního řádu, a pokud jde o doručení prostřednictvím České pošty na adresu, kterou soud uvedl, z písemnosti, která se vrátila správnímu orgánu, vyplývá, že písemnost neměla být dle pokynu vrácena, ale vložena do domovní schránky, s tím, že má být uložena jen 10 dnů a v prohlášení doručujícího orgánu je pak uvedeno, že adresát nebyl zastížen, zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí od 13. 12. 2013 a byla zanechána výzva k vyzvednutí uložené zásilky s poučením o právních následcích nevyzvednuté zásilky, tak jak stanoví správní řád.

Na druhé straně vrácené písemnosti, tedy na druhé straně obálky je uvedeno, že zásilku nebylo možno vložit do domovní schránky, a to proto, že na uvedené adrese je Městský úřad, adresát nemá domovní schránku.

Dalším doručovacím úkonem, který prováděl správní orgán I. stupně bylo doručování rozhodnutí správního orgánu I. stupně vydaného dne 14. 1. 2014. Ze spisu vyplývá, že správní orgán opětovně doručoval zmocněnci žalobce na e-mailovou adresu, a to, když zmocněnec opětovně správnímu orgánu nepotvrdil dle § 19 odst. 8 správního řádu převzetí uvedeného rozhodnutí a toto bylo tedy opětovně zasíláno na adresu sdělenou žalobcem, kdy vrácená zásilka byla pracovníkem České pošty vyplněna stejným způsobem jako v předchozím případě, opětovně se sdělením, že na uvedené adrese je Městský úřad, adresát nemá poštovní schránku. Toto byl také důvod nevhození zásilky do domovní schránky po uplynutí lhůty 10 dnů.

Ve spise se pak nachází odvolání proti uvedenému rozhodnutí, podané zmocněncem žalobce, a to prostřednictvím pošty z adresy a doručené správnímu orgánu 29. 1. 2014, kdy v textu je uvedeno: *„bylo mi neformálně při rozmluvě s úředníkem magistrátu sděleno, že v projednávané věci bylo vydáno rozhodnutí. Je-li tato informace pravdou, pak žádám o jeho doručení, a též z právní opatrnosti se proti němu odvolávám.“*

5. 2. 2014 zasílal správní orgán I. stupně zmocněnci žalobce i samotnému žalobci usnesení – výzvu k odstranění nedostatků, převzetí spisové dokumentace, a to zmocněnci „opětovně na stejnou adresu prostřednictvím České pošty, ale také na e-mailovou adresu”

S doručováním to dopadlo jako v předchozích uvedených případech.

17. 3. 2014 vydal žalovaný, tj. Krajský úřad Olomouckého kraje rozhodnutí, kterým rozhodnutí prvostupňového správního orgánu zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

18. 3. 2014 ve 14:18 hod. pracovník správního orgánu S. T. zasílal na adresu uvedené rozhodnutí, přičemž téhož dne z adresy bylo zasíláno S. T. potvrzení o doručení zprávy, kdy v textu je uvedeno *„děkujeme Vám za zaslání Vaší zprávy a potvrzuje její přijetí“*.

Správní orgán I. stupně dne 5. 5. 2014 pak vydal nové, tedy druhé rozhodnutí, které zmocněnci doručoval jednak na e-mailovou adresu, kdy opětovně zmocněnec žalobce nepotvrdil převzetí rozhodnutí a toto bylo zasíláno také na adresu zmocněnce žalobce, a to

....., tedy na jinou adresu, než dříve, a to proto, že správnímu orgánu bylo sděleno 29. 4. 2014 pracovníkem žalovaného, že obecný zmocněnec P. K. má ode dne 26. 4. 2014 novou doručovací adresu podle § 10b zákona o evidenci obyvatel, a to

Pokud jde o tuto novou adresu trvalého bydliště, na níž bylo tedy rozhodnutí zasíláno, na přední straně obálky je uvedeno doporučeně, uložit jen 10 dnů, nevracet, vložit do schránky s tím, že v prohlášení doručujícího orgánu je uvedeno, že adresát nebyl zastížen, zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí od 9. 5. 2014, výzva k uložení zásilky s poučením o důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky byla zanechána a na druhé straně obálky je vyznačeno, že adresát nemá schránku.

Na rozhodnutí prvostupňového správního orgánu vydaného 5. 5. 2014 je vyznačeno, že rozhodnutí nabylo právní moci dne 7. 6. 2014, přičemž je zcela evidentní, že při doručování správní orgán vycházel z toho, že bylo doručováno poštou a bylo doručeno tzv. „fikcí“.

Ve správním spise se pak nachází úřední záznam ze dne 18. 8. 2014, v němž je uvedeno, že tohoto dne se dostavil na přestupkové oddělení Magistrátu města Prostějova, odbor občanských záležitostí – přestupkové oddělení Ing. M. J. (uvedeno datum jeho narození i bydliště, č. OP), doložil plnou moc, že je zmocněn k zastupování ve věci přestupku, ve kterém byl uznán vinným M. B. (žalobce, viz spis vedený pod shora uvedenou spisovou značkou). Jmenovaný zástupce požádal o kompletní kopii předmětného spisu – list č. 1 – 40. Plná moc tomuto zmocněnci datovaná dnem 17. 7. 2014, kdy z textu vyplývá, že M. B. zmocnil Ing. M. J. k zastupování ve věci vedené pod OZ23085/2013 Kas, že plná moc je udělena pro zastupování ve věci v plném rozsahu, ve všech stupních řízení, včetně řízení před správním soudem.

Krajský soud má tedy posoudit, zda doručování zmocněnci žalobce v uvedeném správním řízení proběhlo v souladu se správním řádem či nikoliv.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně správní řád neporušil, a v souladu s ním doručoval.

Soud zde nejprve chce uvést, že z vícero soudních spisů Krajského soudu v Brně např. 22A 37/2014, či 41A 97/2014 vyplývají tytéž skutečnosti jako z nyní projednávané věci vedené pod sp. zn. 41A 98/2014. Tou je totiž skutečnost, že ve všech třech případech, které jsou tedy zdejšímu soudu známy, obviněného z přestupku vždy ve správním řízení zastupoval P. K. a uvedl ve všech případech, aby mu bylo doručováno na e-mailovou adresu

Je pravdou, že na přesně takto uvedenou e-mailovou adresu P. K. doručováno nebylo, a to z důvodů, které uvedl žalovaný v této věci ve svém písemném vyjádření, tedy, že lze doručovat pouze na e-mailovou adresu bez diakritických znamének. Toto byla skutečnost P. K. známa, a i když nebylo doručováno přesně na jím sdělenou e-mailovou adresu, tedy na adresu, kde ve slově **zástupce** je nad písmenem „a“ čárka, dospěl Krajský soud v Brně k názoru, že ve věci, kterou nyní projednává, bylo ve všech případech doručeno na adresu, kterou zmocněnec uvedl bez čárky nad písmenem „a“ ve slově zástupce. Je to zcela evidentní z toho, že ve správním spise samotný žalobce v jednom případě sděluje pracovníkovi

správního orgánu, a to dne 18. 3. 2014 s e-mailové adresy, že děkuje za zaslání zprávy a potvrzuje její přijetí, takže z tohoto je zcela zřejmé, že fungovalo i doručování obecnému zmocněnci P. K. na adresu, i když doručení ve většině případů zmocněnec nepotvrdil.

Soud zde uvádí, že proto, že obecný zmocněnec P. K., i když nedal správnímu orgánu zpětnou vazbu o doručování písemnosti dle ust. § 19 odst. 8 správního řádu, a to ve většině případů, mohl správní orgán postupovat za této situace dle ust. § 19 odst. 9 správního řádu, dle něhož ..., *protože se datová zpráva vrátila jako nedoručitelná, učiní správní orgán neprodleně další pokus o její doručení; bude-li další pokus o doručení neúspěšný, doručí písemnost, jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.*

Soud má za to, že při doručování rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 5. 5. 2014, č. j. PVMU 61113/2014 16a, tedy mohl správní orgán doručovat rozhodnutí prostřednictvím České pošty, když na předchozí doručování na e-mailovou adresu zmocněnec žalobce nedal žádnou zpětnou vazbu o doručení.

Soud na tomto místě připomíná, že doručování na e-mailovou adresu má zejména, což je podstatné, přispět k urychlení řízení např. i proto, že doručování na adresu trvalého pobytu nebo doručovací adresu, tedy doručování poštou, by mohlo být problematické, např. vzhledem k tomu, že na uvedené adrese se zmocněnec příliš často nezdržuje.

V případě zmocněnce žalobce je však i takové doručování problém, a to z toho důvodu, že pokud jde o uvedenou adresu Čs. Armády 601/23, 160 00 Praha 6, je to adresa městského úřadu, kde zmocněnec žalobce neměl vůbec zřízenou domovní schránku, takže uvedení této adresy na různých podáních zmocněnce logicky mělo vést k tomu, a to dle názoru soudu zcela úmyslně, že žádná písemnost, která mu tam bude zasílána, nebude moci být vložena do domovní schránky. Stejně tak to bylo i s adresou, kterou měl uvedený zmocněnec později, a to, neboť dle sdělení pošty, ani na této adrese zmocněnec nemá domovní schránku.

V tomto případě soud uvádí, že nemůže dospět k jinému závěru, než se jedná o účelovou procesní konstrukci zmocněnce žalobce, která je součástí předem připraveného scénáře, který má vést k prekluzi přestupkového jednání dle § 20 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, tedy aby již přestupce nemohl být za své přestupkové jednání potrestán.

Je tedy zcela evidentní, že zmocněnec žalobce nesleduje uvedením e-mailové adresy i zvolením si adres pro doručování prostřednictvím České pošty k urychlení přestupkového řízení, naopak sleduje tímto pouze jedinou skutečnost, a to, aby přestupkové jednání žalobce nebylo projednáno pravomocně do jednoho roku od spáchání přestupku a zvolil k tomu doručování způsobem, kdy dle jeho názoru se na uvedenou e-mailovou adresu nedá správními orgány doručit z důvodů, které uvedly a adresy, z nichž zasílá písemnosti on sám poštou správnímu orgánu, jsou buďto adresa městského úřadu, kde nemá zřízenou domovní schránku, anebo i pak následně jiná adresa, kde však opět žádnou domovní schránku zřízenou nemá, což je zcela jednoznačně naprosto netypická situace, vedoucí k jedinému cíli, a to k protahování správního řízení za účelem, který soud již shora uvedl.

Jedná se tedy dle názoru krajského soudu o zneužití práva, tak jak byla citována ve vyjádření žalovaného z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4As 99/2013-36 – bod /17/.

Soud zde uvádí, že správní orgán I. stupně doručoval od počátku sdělení e-mailové adresy zmocněncem žalobce na tuto adresu, pouze bez čárky nad písmenem „a“, na takovouto e-mailovou adresu se doručit podařilo, což vyplývá přímo z podání, které z takovéto adresy zmocněnec žalobce učinil vůči správnímu orgánu, nicméně, a to dle názoru soudu zcela úmyslně, nedával správnímu orgánu žádnou zpětnou vazbu o doručení písemností do uvedené e-mailové adresy. To pak správnímu orgánu umožnilo doručit písemnost, tedy rozhodnutí správního orgánu I. stupně z 5. 5. 2014 tak, jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

Správní orgán tedy doručoval na adresu, kterou zjistil, a to Zcela evidentně z předložené obálky vyplývá, že v tomto případě bylo doručeno fikcí, bylo doručováno zákonným způsobem a rozhodnutí dle údajů vyznačených na obálce nabylo právní moci dne 4. 6. 2014 (chybně vyznačeno 7.6.).

Žalobce mohl podat odvolání do 15 dnů od doručení rozhodnutí, což se v daném případě nestalo, neboť odvolání, které mohlo být podáno naposledy dnem 3. 6. 2014 (rozhodnutí nabylo správně právní moci 4. 6., nikoliv 7. 6., jak na rozhodnutí uvedeno), bylo podáno až 18. 6. 2014, tedy po lhůtě, která je stanovena správním řádem.

Není tedy pravdivé tvrzení žalobce, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 5. 5. 2014 bylo doručeno až 18. 8. 2014, kdy se dostavil nový zmocněnec žalobce Ing. M. J. ke správnímu orgánu a požádal o kompletní kopii předmětného přestupkového spisu. Tomuto novému zmocněnci žalobce nebylo rozhodnutí ze dne 5. 5. 2014 v žádném případě doručováno a nebyl k tomu ani důvod, neboť v době, kdy se dostavil ke správnímu orgánu a žádal o kopii předmětného přestupkového spisu, již bylo rozhodnutí správního orgánu doručeno předchozímu zmocněnci, a to P. K.

Soud tedy na základě toho, co shora uvedl, uzavírá, že doručováno bylo v souladu se správním řádem, tedy rozhodnutí správního orgánu I. stupně, odvolání bylo podáno opožděně, a proto soud souhlasí se správností rozhodnutí žalovaného vydané dne 23. 7. 2014 pod č. j. KUOK 710/2014, dle kterého bylo odvolání zamítnuto, protože bylo podáno opožděně.

Soud je tedy téhož názoru, že odvolání bylo podáno opožděně.

Soud tedy rozhodoval dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), tak, že žaloba důvodná není, a proto ji zamítl.

Pokud pak jde o náklady řízení, žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu nebyly náklady řízení přiznány, pokud jde o žalovaného, tomu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu,

se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 20. ledna 2016

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně